

PATHFINDER

Číslo 1 ročník 2012

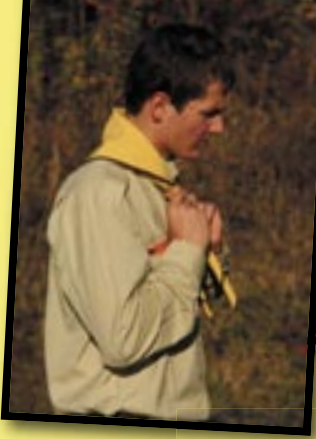

Nabuchodonozorov sen

Lepší první pomoc než...

Husitský tábor Mutyněves

Duchovní výchova v Klubu Pathfinder

NABUCHODONOZOROV SEN

V roku 603 pred n. l. mal babylonský kráľ Nabuchodonozor zlú noc. Desil ho sen, pre ktorý sa strhával zo spánku. Keď ráno vstal, bol si istý, že sen, ktorý sa mu sníval, bol pre neho životne dôležitý.

V staroveku totiž, keď nebolo TV, PC, mobilov a mp3, keď nebolo elektrických rozvodov, keď neexistovala knižnica, a dokonca ani papier, ľudia boli oveľa viac citliví na veci, ktoré sa prejavovali okolo nich a v nich. Sen vnímali ako niečo nadprirodzené, čo sa deje v hĺbinách ich mysli a verili, že sny sú posolstvom bohov. Sen hovorí k človeku vždy symbolickou rečou, a preto ho tiež bolo treba vedieť vyložiť.

Kráľ Nabuchodonozor mal však dva problémy, s ktorými si nevedel rady. Zabudol, čo sa mu snívало a tiež nevedel, čo to znamenalo. Ale zážitok v tom sne bol taký intenzívny, že si bol načisto, že musí vedieť, o čo šlo. Boli to mudrci, ktorí boli známi práve tým, že sa zaoberali duchovnými záležitosťami. Kráľ vydal nariadenie, aby okamžite prišli pred neho všetci mudrci žijúci v hlavnom meste Babylon. A tak prišli mágovia, astrológovia, čarodejníci a veštcí, aby si vypočuli kráľovu žiadosť.

Kráľ im povedal: „Snívam sny a bytostne túžim vedieť, o čo šlo. Preto vás teraz žiadam, aby ste mi povedali, čo sa mi snívало a čo to znamenalo.“ Všetci mudrci odpovedali: „Kráľ, ži na veky, povedz nám, čo sa ti snívало a my ti povieme, čo to znamenalo.“

Kráľ na to: „Je to tak, ako hovorím. Povedzte mi, čo sa mi snívalo, a budem dôverovať aj vášmu výkladu sna. Kto to dokáže, dostane odo mňa veľkú poctu a veľké dary. Ak to ale nedokážete, rozsekám vás na kusy.“

Takto sa začínalo libreto pre žiakov 6.B triedy základnej školy v Námestove, ktorá sa v rámci mesiaca „**Rodičia a deti spolu**“ rozhodla, že príde na to, čo sa Nabuchodonozorovi snívalo. Rozdelili sa do malých družstiev po štyroch. Na každom stanovisku 1 – 6 mohli získať až 4 indície a vyhral ten, kto ich získal najviac. Pravdaže, získali ich iba tie deti, ktoré najpresnejšie povedali, čo sa kráľovi snívalo a čo to znamenalo. Žiaci sa pustili s energiou do plnenia úloh a na ich konci skladali obraz o Nabuchodonozorovom sne. Zistili, že sú to dejiny, ktoré sa mu snívajú. Kto si nevedel rady, dostalo sa mu pomoci v podobe videoprojekcie, kde im ujo Stano predstavil sen a jeho výklad. Doložil k tomu rôzne dejinné dôkazy a ukázal, ako sa tento sen naplnil. Na jeho konci zostalo niečo nedopovedané. Niečo, čo nás ešte len čaká. Boli sme vyzvaní, aby sme premýšľali o tom, čo znamená posledná časť Nabuchodonozorovho sna.

HORSKÁ VČELKA MAJKA SLAMKOVÁ

Milí pathfinderi,

rád bych se s vámi podělil o jeden smutný příběh. Stalo se to v Anglii, konkrétně v Londýně. Jistý starý muž se rozhodl, že se zbaví svého psa, a tak jej zavezl na opuštěné místo, vysadil z auta a ujel. Ale když se k večeru vrátil domů, jeho věrný pes na něj již čekal před branou. Celý večer si tento muž lámal hlavu, jak se psa nadobro zbavit.

A pak ho to napadlo. Druhý den ráno vzal psa do přístavu. Půjčil si loďku a odvezl psa doprostřed široké řeky. Pak jej chytil a hodil do vody. Ale k jeho údivu se pes v mžiku vyškrábal do loďky zpátky. Zkusil to tedy znovu, ale i tentokrát po chvílce seděl pes opět v lodičce. A tak to už pořádně rozhněvaný muž zkusil do třetice. Jenže najednou se mu loďka zakymácela pod nohama – a místo psa byl ve vodě on. Jenže na rozdíl od svého psa tento muž neuměl plavat. Začal plácát rukama o hladinu kolem sebe, ale nedařilo se mu udržet nad vodou. Až najednou ucítil, jak se pes zakousl do vlajícího oblečení a jak jej táhne ke břehu. Ten den mu věrný pes zachránil život a to jeho majitele změnilo. Nejenže si svého psa ponechal, ale vzniklo mezi nimi pouto sice zvláštního, ale přesto opravdového přátelství.

Když jsem si nedávno tento příběh četl, moje mysl se najednou přenesla do doby Pána Ježíše. Viděl jsem jej viset na kříži a slyšel, jak se mu lidé posmívají a opovrhují jím. Vůbec jim nedocházelo, že je pro ně jedinou nadějí na odpuštění jejich chyb a hříčů. Pán Ježíš tak zemřel za ty, kteří o něj vůbec nestáli, a zemřel proto, aby i je mohl spasit = zachránit, budou-li chtít.

Vzpomněl jsem si na slova apoštola Pavla, který cituje Izajášovo proroctví:

*„Dal jsem se naléztí těm, kteří mě nehledali,
dal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.“*

(Ř10,20)

Je až nepochopitelné, jak Pánu Bohu na nás záleží, jak nás dokáže milovat, přestože o něj nestojíme, jak dokáže být trpělivý a má chuť nám pomáhat, i když ví, že ho často chceme jen využít pro svá přání.

Ne, opravdu tomu nerozumím, ale možná o to víc si chci jeho lásky vážit. A myslím, že je to i velká výzva pro nás pathfindery, hledače cesty k Pánu Bohu. Kéž bychom si tedy dokázali té Boží lásky více všimnout – v drobnostech i ve velkých věcech, aby tak mohlo vzniknout zvláštní pouto. Podobné, jako v našem příběhu, ale přece jiné. Vždyť ve skutečnosti nic nelze přirovnat k Boží lásce k nám lidem, ke mně.

VÁŠ LUKÁŠ JUREČEK

STŘEDOVĚKÝ OMYL, ANEBO PODLE BOŽÍHO PŘÍKLADU? DUCHOVNÍ VÝCHOVA V KLUBU PATHFINDER

Slyšíte-li slovo „Pathfinder“ – co ve vás asociuje? Zájmový kroužek nabízený ve vašem sboru? Skupinku dětí věnujících se nedůležitému programu? Mnoho povyku pro nic?

Skutky apoštolů ve své druhé kapitole popisují zajímavou událost. Skupina učedníků mluvila k poutníkům z celé říše v jejich rodných jazycích. Židé z Jeruzaléma se však domnívali, že jsou opilí. Ale nebylo tomu tak. Byl to dar Ducha svatého, díky kterému bylo zvěstováno evangelium všem lidem. Bůh totiž vždy mluví k člověku jazykem, kterému rozumí. Jestliže pro svůj kontakt s lidmi používá jiného člověka, pak ho vybavuje dary tak, aby byl schopen k lidem, ke kterým byl poslán, mluvit srozumitelně. S tímto ostře kontrastuje středověký přístup církve, kdy bylo evangelium hlášáno pouze latin-
sky, tedy pro mnohé nesrozumitelně.

Ale vraťme se ke Klubu Pathfinder. Podstatou jeho existence je představení Boha a jeho evangelia dětem, a to způsobem pro ně srozumitelným. Jestliže dospělý, průměrně vzdělaný člověk pochopí evangelium při poslechu dobře zpracované přednášky, pak dítě potřebuje především vztah, přijetí a vzor. Mezi námi je proto celá řada lidí, kterým Duch svatý dává tento dar. Možná nám přijdou „opilí“ nebo jinak „divní“. Není tomu tak, dostali dar a odpověděli kladně na Boží povolání k tomu, aby představili evangelium dětem. Smyslem Klubu Pathfinder je tedy zasévání srozumitelného semínka evangelia do životů dětí. Není-li to tak, pak snažení takového vedoucího postrádá většího smyslu.

Vím, že Bůh celé řadě lidí dal tento dar. Vím to proto, že to tak dělal vždycky. Možná jsi to právě ty. Máš-li ho, pak Bohu naslouchej, protože On nerozdává své dary samo-
účelně. Je velice pravděpodobné, že tě povolává ke službě ve prospěch dětí.

DAWY

• - || • - - • | • - | - • || - • • | • | - • | - • | • || • - - • | • - • | • • | - • • |
• - | • • - | • - | • - • • || - • - || • - - - | • | • - - - | • • | - - - - || • • • |
• - - • | - - - | • - • • | • | - • - • | • | - • | • • • | - | • • • - | • • || - |
- • - - || - • - | - | • | • - • | • || • - - • | - - - | • • • - | - - - | • - • • |
• - | • • - | • - | • - • • || - • - | • || • • • | • - - • | • - | • • • | • ||

(Sk 2,47)

HUSITSKÝ TÁBOR MUTYNĚVES

1. – 10. 7. 2011

ODDÍL PANDY A PARTA HIC, BRNO

Náš tábor začal úplně obyčejně, a to odjezdem z vlakového nádraží. Přijeli jsme na naše známé tábořiště, ale nikdo netušil, co nás vlastně čeká. Už v noci to bylo zvláštní. Zdál se mi opravdu divný sen. Místo ve stanu jsem se čtyřmi kamarády ležela v dřevěné chatrči na slámě a zvenku bylo slyšet mečení koz a kdákání slepic. Právě svítalo.

V jihočeské vesnici Horky bylo velmi rušno, všichni pobíhali a nakládali své skromné majetky na vozy. I my jsme vyfasovali ranec na záda. Vousatý chlapík zavelel odchod a my se teprve po cestě dozvídali, co se vlastně děje. Psal se rok 1420 a v celých Čechách to vřelo. Lidé pobouření upálením Mistra Jana Husa se přidali ke kazateli Janu Želivskému. Na obranu proti svým odpůrcům, kteří nevěřili v rovnost všech před Bohem a blízký příchod Božího království na zem, začali vytvářet ozbrojené houfce. S ostatními obyvateli Horek jsme mířili do nově založeného města Tábor. Tam jsme k našemu radostnému překvapení potkali další známé, kteří se do Tábora dostali se svými houfci (z Všechova, Náchoda, Záluží, Smyslova). Společně jsme se utábořili na noc.

Ráno jsme se probudili do krásného počasí, ovšem naše zjištění bylo až strašlivé – nebyl to sen, ale tvrdá realita. Táborští hejtmani obdrželi pergamem s hroznou zprávou – k Táboru se blížilo vojsko křížáků. A tak jsme se pustili do velkých příprav. Některým z nás se dostalo obrovské cti a byli jsme jmenováni rotymajstry svého houfce.

Po náročném dni jsme se sešli u ohně a pro povzbuzení morálky jsme si vyprávěli životní příběhy hrdinů naší víry. Jejich věrnost tváří tvář smrti nám dodávala mnoho odvahy. Dověděli jsme se toho mnoho o Jakoubku ze Stříbra, Mikuláši z Pelhřimova, Jeronýmu Pražském a mnoha dalších.

Tolik ze zápisníku rotymajstra vesnice Horky.

A jak to dopadlo? Proběhlo plno někdy až krutých příprav, ale bylo to nezbytné, abychom zvítězili. Průzkum okolí podle nákresu špěhů, výroba stejného husitského oděvu, korouhví, zkoušky fyzické zdatnosti v trojboji a husitských hrách, které připomínají atletické závody, výroba vozové hradby a munice, vyšplhání na nejvyšší pozorovací věž široko daleko v okolí anebo snad přenesení ohně v nepříznivých podmínkách? To vše mohli zakusit členové houfců.

My, hejtmani Tábora, jsme použili nevídaných taktik v boji proti křižákům. Naše bitva, která se udála o několik dní později, se zapsala nejen do dějin, ale i do našich srdcí a myslí.

Všichni se probouzíme do ne úplně hezkého rána, ale už nejsme v roce 1420 ale nazpět – je neděle 10. července 2011. Balení, odjezd, poslední rozloučení s místem, kde se všechno událo.

Hlavně bychom chtěli poděkovat a vyjádřit vděčnost našemu nebeskému Tatínkovi, že nás chráníl.

ZA HEJTMANY A VŠECHNY ZÚČASTNĚNÉ VÁCLAV ŽÁK

LEPŠÍ PRVNÍ POMOČ

NEŽ

POSLEDNÍ POMAZÁNÍ

OKRSKOVÉ SETKÁNÍ JIHLAVA - BLATNINY

Podrobnosti o Klubu Pathfinder a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk
www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz